ഖുത്വ്ബ
20.05.2005
കെനിയ

പശ്ചാത്തപിക്കുക;
ശയ്ത്താനിൽനിന്ന് രക്ഷനേടുക

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم
مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

ഈ ദുനിയാവും ഇതിലെ കളിതമാശകളും ഇതിലെ കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചകളും നിങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽ വന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധരാക്കരുതെന്ന്, സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു മനുഷ്യനോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല, എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവന്റെ തൃപ്തിയും കരസ്ഥമാക്കണമെന്നും അവനെ ആരാധിക്കണമെന്നും മാത്രമായിരിക്കണം. ഈ ഉദ്ദേശ്യം നിങ്ങളുടെ മുന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ ദുനിയാവ് സ്വയം നിങ്ങളുടെ കീഴിൽ വരുന്നതാണ്. എന്നാൽ, എവിടെ നോക്കിയാലും ശയ്ത്താൻ ചിറകുവിരിച്ച് നിൽക്കുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. അവന്റെ ആക്രമണവും അത്യാർത്തിയും എത്രമാത്രം ശക്തമാണെന്നുവെച്ചാൽ, അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഓരോ മുക്കിലും മൂലയിലും വഴിയോരങ്ങളിലും തെരുവുകളിലും പട്ടണങ്ങളിലും സാത്താനിക ചക്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹമില്ലാതെ ഈ സാത്താനിക ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുക പ്രയാസമാണ്. എവിടെനോക്കിയാലും ഏതെങ്കിലും വിപത്ത് വായ് തുറന്നുനില്ക്കുന്നതായി കാണാം. ദുനിയാവിലെ വസ്തുക്കൾ മനുഷ്യനെ എത്രമാത്രമാണ് ആകർഷിക്കുന്നതെന്ന് കാണുമ്പോൾ, ഇതിനിടയിൽ തന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവൻ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുമെന്നും അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്നാൽ, നമ്മുടെമേലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേകമായ ഔദാര്യംകൊണ്ട് അവൻതന്നെ നമുക്കിക്കാര്യങ്ങളിൽ രക്ഷപ്പെടാനുള്ള വഴി കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. സുസ്ഥിരമായ മനസ്സോടും ഉറച്ച ഉദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടി പാപപ്പൊറുതി തേടിയാൽ ശയ്ത്താൻ എത്രപ്രാവശ്യം ആക്രമിച്ചാലും പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്. അവന്റെ ഒരു ശ്രമവും വിജയിക്കുകയില്ല.

ഞാനോതിയ ഖുർആനിക വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ നാഥനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനത്തിനായി അർത്ഥിക്കുകയും അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും ചെയ്താൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിതകാലം വരെ നല്ല സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നല്കുന്നതാണ്. അർഹരായ ഓരോരുത്തർക്കും അവൻ തന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇനി നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭയാനകമായ നാളിന്റെ ശിക്ഷയെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'' (*11:4*)

'അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ അനുഗ്രഹം എനിക്കില്ലാതിരിക്കുകയോ നീ മഗ്ഫിറത്തിന്റെ പുതപ്പ് എന്നെ പുതപ്പിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഓരോ മുക്കിലും മൂലയിലും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ ഭൗതികമായ മാലിന്യങ്ങളിലും സമൂഹത്തിൽ കുമിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്ന അഴുക്കുകളിലും ഞാനും വീണുപോകുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ കുമ്പിടുകയും പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഞാൻ ഈ അഴുക്കുകളിൽ വീഴാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നിൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള തെറ്റുകളും വീഴ്ചകളും മാപ്പാക്കിതരണമെന്നും ഭാവികാലങ്ങളിലേക്കായി എന്റെ തൗബ സ്വീകരിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സദുദ്ദേശ്യത്തോടെ ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞപാപങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയും തൗബ സ്വീകരിക്കുകയും തന്റെ പുതപ്പിൽ അവൻ പൊതിയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഓഹരിയും തരുന്നതാണ്. ലോകർ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ലോകത്തിന്റെ ഈ അഴുക്കുകളിൽ വീണെങ്കിലേ ഈ ഭൗതികകാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് പശ്ചാതപിക്കുകയും പാപപ്പൊറുതി തേടു

കയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് എപ്പോഴും ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവൻ നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അവരുടെ ജീവിതത്തിലും ഈ ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ മഴ വർഷിക്കും. ഈ ഇസ്തിഗ്ഫാറും അവരുടെ സൽകർമ്മങ്ങളും അടുത്ത ജീവിതത്തിലും അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടും. ഇതേ ഇസ്തിഗ്ഫാറിലൂടെതന്നെ ശയ്ത്താന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും നശിച്ചൊടുങ്ങുന്നതാണ്. ഇസ്തിഗ്ഫാർ, എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനോട് അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും സാമീപ്യത്തിന്റേയും പുതപ്പ് പുതപ്പിക്കാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു ആ ദുആ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും മനുഷ്യന്റെ ദുനിയാവും ആഖിറത്തും അലങ്കരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ? അല്ലാഹു അവൻ തന്നെയാണ് ***ഉദ്ഊനീ അസ്തജിബ് ലക്കും*** എന്ന് പറഞ്ഞത്. അവൻ വാഗ്ദാനം പൂർത്തീകരിക്കുന്നവനാണ്. തന്റെ ദാസർ എപ്പോഴാണ് തന്നോട് ചോദിക്കുന്നതെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ് അവൻ. നീ എന്നോട് ചോദിക്കുക. ഞാൻ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുമെന്ന് അവൻതന്നെയാണ് പറഞ്ഞത്. തന്റെ ദാസരുടെ ദുആ സ്വീകരിക്കാൻ എപ്പോഴാണവർ തന്നോട് പാപപ്പൊറുതി തേടുന്നതെന്നും സത്യമായനിലയിൽ പശ്ചാത്തപിച്ച് ഇതിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു.

ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: (യാത്രാമദ്ധ്യേ) മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഒട്ടകത്തെ (പല സ്ഥലങ്ങളിലും തിരഞ്ഞ് നടന്ന് കണ്ടെത്താതെ നിരാശനായിരിക്കുമ്പോൾ) തിരിച്ചുകിട്ടിയവനുള്ള സന്തോഷത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ദാസന്റെ പശ്ചാത്താപത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവനാണ്. അല്ലാഹു തന്റെ ദാസൻ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുന്നതും ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്- അവന്റെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതിനും തന്റെ പുതപ്പിൽ അവനെ പൊതിയുന്നതിനും അങ്ങനെ അവൻ ശയ്ത്താന്റെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതനായിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി. പക്ഷെ, സുസ്ഥിരമായ മനസ്സോടെ ഇതിൽ നിലകൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹുതആല പറഞ്ഞത് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യുകയും വീണ്ടും അഴുക്കിൽ ചെന്ന് വീഴുകയും അങ്ങനെ ശയ്ത്താന്റെ പിടിത്തത്തിൽ അമർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മരണം ആസന്നമായാൽ, പാപങ്ങളിൽ അകപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്കുള്ള ശിക്ഷ വളരെ വലുതായി അനുഭവപ്പെടുന്ന ആ നാളിനേയും ഭയപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്തും കഴിഞ്ഞ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചും തുടർന്ന് അത് ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തും ഓരോ അഹ്മദിയും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സ്ഥിരം നമ്രശിരസ്കരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു തന്റെ അഭയത്തിൽ എടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അഭയത്തിൽ വരുന്നവന് ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു നഷ്ടവും ഉണ്ടാക്കാൻ ശയ്ത്താന് സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം അപ്പോൾ അവനിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ ഉതകുന്നതായിരിക്കും. അതോടെ ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിന് തടസ്സമായി നില്ക്കുന്ന എല്ലാ തിന്മകളും അവസാനിക്കും. ഓരോ അഹ്മദിയും എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹം കരസ്ഥമാക്കാൻ സത്യഹൃദയത്തോടെ പാപപ്പൊറുതി തേടിയും പശ്ചാത്തപിച്ചുംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുന്നിധിയിൽ കുമ്പിടുക. അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന് തന്റെ സാമീപ്യവും സ്നേഹവും നല്കുന്നതിനായി തയ്യാറായിരിക്കുകയാണ്. എന്നല്ല, ആകുലനായിരിക്കുകയാണ്. ഇതുസംബന്ധമായി അവന്റെ നിസ്സാര ശ്രമത്തിനുപോലും അതിരറ്റ അനുഗ്രഹം നല്കുന്നു.

നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു പറയുന്നു ആരാണോ എന്നിലേക്ക് ഒരു ചാൺ അടുക്കുന്നത് ഞാൻ അവനിലേക്ക് ഒരു മുഴം അടുക്കുന്നു. അവൻ എന്നിലേക്ക് നടന്നുവരുമ്പോൾ ഞാൻ അവനിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നു. നോക്കുക, അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്റെ തൗബ സ്വീകരിക്കാനായി ഇത്രമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ദാസൻ എത്രമാത്രം പാരവശ്യത്തോടെ അവനിലേക്ക് കുതിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് അനസ്(റ) പറയുന്നു. ഞാൻ നബി(സ) ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി കേട്ടു. പാപങ്ങളിൽനിന്ന് സത്യഹൃദയത്തോടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവൻ ഒരു പാപവും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവനെ പോലെയാണ്. അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ അവന് എന്തെങ്കിലു നഷ്ടമുണ്ടാക്കാൻ പാപത്തിന് സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പാപത്തിന്റെ ചാലകശക്തിക്ക് അവനെ തിന്മയിലേക്ക് ചായ്ക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടേ പോകുകയും മനഃപൂർവ്വം അഴുക്കുകളിൽ വീണുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയും എന്നിട്ട് ഞാൻ ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്തതാണ്, ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്തവന് നഷ്ടമുണ്ടാക്കാൻ പാപത്തിന് കഴിയുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയല്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവന് ദോഷങ്ങളിലേക്കും തിന്മകളിലേക്കും ഒരു താല്പര്യവും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നാണ്. പിന്നീട് നബി(സ) ഈ ഖുർആനിക വചനമോതി. ***ഇന്നല്ലാഹ യുഹിബ്ബു തവ്വാബീന വ***

യുഹിബ്ബുൽ മുത്തത്വഹ്ഹരീൻ അല്ലാഹു തൗബ ചെയ്യുന്നവനേയും പരിശുദ്ധി സ്വായത്തമാക്കുന്നവനേയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, തൗബയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: ലജ്ജയും ചെയ്തുപോയ ദുഷ്കർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് ഖേദിക്കലുമാണ് തൗബയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ.

ലജ്ജയുണ്ടാകണമെന്നും, ചെയ്തുപോയ ദോഷങ്ങളിൽ ഖേദിക്കണമെന്നും പിന്നീട് അതിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതനാവണമെന്നും ഇവയാണ് തൗബയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ ലജ്ജയും ഖേദവും ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം പിന്നീട് മനഃപൂർവ്വം അത് മനുഷ്യൻ ചെയ്യുകയില്ല. തൗബയെക്കുറിച്ച് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: ''തൗബക്ക് മൂന്ന് നിബന്ധനകളുണ്ടെന്ന കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുകൂടാതെ ശരിയായ തൗബ ലഭ്യമാവുകയില്ല. അതിൽ ഒന്നാമത്തേതിന് അറബി ഭാഷയിൽ ***ഇക്‌ലാഅ്*** എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതായത്, ദുഷിച്ച സ്വഭാവങ്ങളുടെ ചാലകശക്തിയായ ദുർവിചാരങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുക. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭാവനകൾക്ക് ശക്തമായ സ്വാധീനമാണുണ്ടാകുന്നത്. കർമ്മപഥത്തിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പേ ഓരോ കർമ്മവും ഒരു ഭാവനാരൂപമുൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തൗബ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ നിബന്ധന ദുഷ്ചിന്തകളും ദുർഭാവനകളും ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരാൾക്ക് ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയുമായി അവിശുദ്ധബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ തൗബ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പേ അവളുടെ രൂപം കാണാൻ കൊള്ളരുതാത്തതാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കണം. അവളുടെ എല്ലാ ദുഷ്പ്രവർത്തികളും ഓർത്തുകൊണ്ട് വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കണം. ഞാനിപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി, ഭാവനയുടെ സ്വാധീനശക്തി വളരെ വലുതാണ്. ചീത്തഅഭിരുചിയാൽ നല്ലതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള എല്ലാ വിചാരങ്ങളും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക എന്ന് അവിടന്ന് പറഞ്ഞു. രണ്ടാമത്തെ നിബന്ധന '*നദം*' ആണ്. അതായത് ലജ്ജയും ഖേദവും പ്രകടിപ്പിക്കൽ. ഓരോ മനുഷ്യന്റേയും കോൺഷ്യസ് ഓരോ തിന്മയെക്കുറിച്ചും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനുള്ള ശക്തിയുൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നിർഭാഗ്യനായ മനുഷ്യൻ അലസനായി അതിനെ വിട്ടുകളയുന്നു. അതുകൊണ്ട് പാപവും ദോഷവുമുണ്ടായാൽ ലജ്ജയും ഖേദവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഇവിടെ കിട്ടുന്ന ആനന്ദം താൽക്കാലികവും അല്പനാളത്തേക്കുള്ളതുമാണെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്ന ഇത്തരം രുചിയിലും ആനന്ദത്തിലും ഓരോ പ്രാവശ്യവും കുറവ് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലേ എന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. വാർദ്ധക്യം ബാധിച്ച് ബലഹീനനും ക്ഷീണിതനുമാകുമ്പോൾ ഈ എല്ലാ രുചിയും ആനന്ദവും കൈവിടേണ്ടിയും വരും. ജീവിതകാലത്തുതന്നെ ഇതെല്ലാം കൈവിടേണ്ടി വരുമ്പോൾ, പിന്നെ ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൊണ്ട് എന്ത് നേട്ടമുണ്ടാകാനാണ്. തൗബയിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന മനുഷ്യൻ വലിയ ഭാഗ്യവാനാണ്. ഒന്നാമതായി ***ഇക്‌ലാഅ്*** എന്ന വശം ഉണ്ടാകണം. അതായത് ദുഷ്ചിന്തകളേയും ദുർഭാവനകളേയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യണം. ഈ മാലിന്യവും അശുദ്ധിയും പുറത്തുപൊയ്ക്കഴിഞ്ഞാൽ, ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയിൽ ലജ്ജിതനാവുകയും ഖേദിക്കുകയും വേണം.

അവിടന്ന് പറഞ്ഞു. മൂന്നാമത്തെ നിബന്ധന ***അസം*** ആകുന്നു. അതായത് ഭാവിയിൽ ഒരിക്കലും ഈ തെറ്റുകളിലേക്ക് തിരിച്ചുപോവുകയില്ലെന്ന് ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കുക. ഇങ്ങനെ തുടർച്ചയായി ഉറച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അയാൾക്ക് സത്യമായനിലയിൽ പശ്ചാത്തപിക്കാനുള്ള തൗഫീഖ് നല്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അവനിൽനിന്ന് എല്ലാ തിന്മകളും തികച്ചും അകലുകയും തൽസ്ഥലം സൽസ്വഭാവങ്ങളും സ്തുത്യർഹമായ കർമ്മങ്ങളും കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ധാർമ്മികഗുണത്തിനുമേലുള്ള വിജയമാണിത്. ഇതിന് ശക്തിയും കഴിവും നല്കേണ്ടത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തിയാണ്. കാരണം എല്ലാ ശക്തികളുടേയും കഴിവിന്റേയും ഉടമസ്ഥൻ അവൻതന്നെയാണ്. അവൻ പറഞ്ഞു: ***അന്നൽ ഖുവ്വത്ത ലില്ലാഹി ജമീഅ*** തീർച്ചയായും എല്ലാ ശക്തിയും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. എങ്ങനെയാണ് ലജ്ജയും ഖേദവും പ്രകടമാക്കേണ്ടതെന്ന ഹദീസിന്റെ വിശദീകരണമാണിത്.

എപ്പോഴും ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടിരിക്കാനും ഈ ദുനിയാവിലെ അഴുക്കുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമനുസരിച്ച് അവന്റെ സ്നേഹം കരസ്ഥമാക്കാനും അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ. നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹം കരസ്ഥമാക്കുമ്പോൾ ദുനിയാവിലെ പാപങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെ തള്ളിയിടാൻ ഒരു ശയ്ത്താനും സാധിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു നമുക്ക് യഥാർത്ഥമായ തൗബ ചെയ്യാൻ സൗഭാഗ്യം തന്നരുളുമാറാകട്ടെ.

Khuthba
Hadhrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifathul Masih V
on 20.5.2005 at Keniya

Translated by: Muhammad Ismail, Alleppey
0497 2702562; Mob: 9895 126027
Page Layout & Typeset: BRB, Kannur
Published by: Majlis Khuddamul Ahmadiyya, Kerala